

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXXVI. Gregorii Papae I. Ad Maximianvm Episcopvm
Syracvsanvm. Praecipit vt Eupli patris bona reddantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

ris moderamine regeretur. Nuntiatumque nobis est, quod dicere sine graui dolore non possumus, quod plurimi eorum venenatis iam sint dentibus laniati. Denique sacerdotes, canonicos prauissima de suis ecclesiis temeritate repellere: & multos insuper, quibus salutem regenerationis aqua præbuerat, rebaptizantes, prauitate nefandissima necauisse dicuntur. Quæ res animos nostros valde mœstificat, quod vobis illic positis damnatæ præsumptioni tantum scelus perpetrare licuerit. Quia de re fraternitatem vestram scriptis præsentibus adhortamur, vt habito tractatu, initoque Concilio, ita nascenti huic adhuc morbo inhianter ac tota virtute debeatis obsistere, dummodo nec vires ex neglectu percipiat, nec in commissio vobis grege pestilentiaæ damna concutiat. Nam si quolibet modo, quod non credimus, incipienti negligitis iniquitati resistere, plurimos erroris sui gladio vulnerabunt. Et est profecto grauissimum, laqueo diabolicæ fraudis irretiri permittere, quos prius possumus, ne alligentur, eripere. Melius est autem ne quisquam vulneretur obsistere, quam vulneratus qualiter sanari possit exquirere. Hoc itaque considerantes sacrilegam prauitatem sedula oratione ac virtute qua valetis obruere festinate, vt & subsequens nuntius, Christi gratia suffragante, de eorum nos ultione latificet, magis quam de excessu contristet. Paulum præterea fratrem & coepiscopum nostrum ad nos, quo potestis studio, omni sub festinatione dirigite, quatenus ab eo causas subtilius tanti facinoris agnoscentes, huic nefandissimæ prauitati cum creatoris nostri solatio medicinam dignæ possimus correptionis imponere.

EPISTOLA XXXVI.

GREGORII PAPÆ I.

AD MAXIMIANVM EPISCOPVM SYRACVSANVM.

Præcipit vt Euplo patris bona reddantur.

Gregorius Maximiano episcopo Syracusano.

EVPLVS præsentium portitor Eufanium Agrigentina ciuitatis episcopum suum fuisse memorat genitorem, matrisque suæ res apud eum plurimas indicat mansisse.

Quem quoniam intestatum asserit esse defunctum, ideo & res maternas sibi petit debere restitui, & antedicti episcopi patris sui se permitti substantiam adipisci. Qua de re fraternitati tuæ huius præcepti serie deputamus, quatenus diligenter curet addiscere, & si quid apud prædictam ecclesiam de rebus matris ipsius inueniri potuerit, si quidem nihil est quod antedicto Euplo rationabiliter possit obistere ei secundum suam faciat portionem restitui. Proinde & de rebus paternis, quas ante episcopatum dignoscitur habuisse, si eas in ius ecclesiæ suæ quolibet modo non transtulit, ei, quantum portioni eius legaliter scit competere, ut satisfieri possit, imminet. Nam omnino & contra rationem, & contra nostrum probatur esse propositum, si cui ea quæ iuste competunt restitui ac satisfieri denegemus. Ita ergo hæc fraternitas tua implere festinet, ut superscripto portitori ad nos denuo ex hac re nulla remeandi necessitas imponatur. Nam quod beatæ recordationis decessor noster præceptum direxerat, ut lapsæ eo omnes res eius ecclesiæ remanerent, hoc ideo eum credimus præcepisse, ne per eas adhuc amplius deperiret; nunc vero æquum esse pensamus, ut filium patris culpa non ingrauet: sed fraternitatis tuæ dispensatione, quidquid ei legaliter potest competere, consequatur.

EPISTOLA XXXVII.

GREGORII PAPÆ I.

AD CONSTANTIVM EPISCOPVM MEDIOLANENSEM.

De iuramento non dando ciuibus Brixia. Et de nominatione Ioannis inter Missarum solennia. Et de quinta Synodo.

Gregorius Constantio episcopo Mediolanensi, &c.

SCRIPTIS sanctitatis vestræ percursis, in graui vos moerore esse cognouimus, maxime propter episcopum & ciues Brixia, qui vobis mandant, ut eis epistolam transmittatis, in qua iurare debeatis, vos tria capitula minime damnassee. Quod si decessor fraternitatis vestræ Laurentius non fecit, a vobis quæri non debet: si autem fecit, aut cum vniuersali ecclesia non fuit, aut cautionis suæ iuramenta transcendit. Sed quia eundem virum sua credimus sacra-

Concil. Tom. 13.

Bbb ij